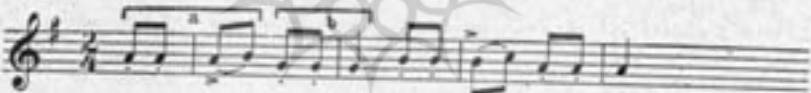
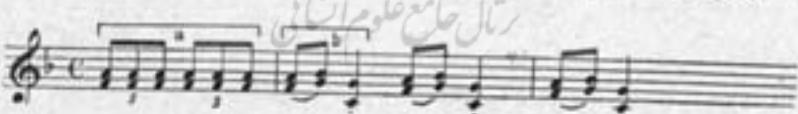

همه‌نگاره شیاهت در هو موسیقی

ناقدان بسیار باهوشی که چشم‌انداز حاصلتر از گوششان است، با عبارت دیگر به تنهای موسیقی بیش از خود موسیقی اهمیت میدهند. یعنی تم زیر که سوژه نخست موومان اول سنفونی شماره هشتاد و هشت از هایدن میباشد:

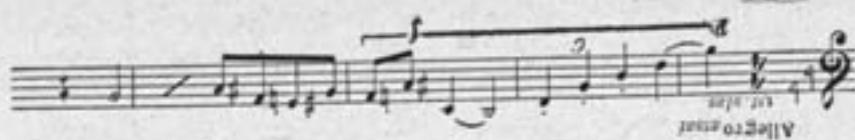
و تم اصلی فینال سنفونی هشتم بتهوون:
رتاب جامع علوم انسانی

شیاهت زیادی میباشد مصراً میخواهند اینات کنند که بتهوون ایده اصلی سنفونی هشتم خود را از هایدن عاریه گرفته است در حالیکه بهیج وجه چنین نیست. زیرا تنها انت موسیقی برای این اثبات این ادعا کافی نیست بلکه طرز اجرا و حالت بیان موسیقی اهمیت زیادتری دارد. مثلاً دو مثال بالا از نظر هارمونی و ریتم کاملاً از هم مجزا میباشد و ایده‌های کاملاً متفاوتی را بیان مینماید. موضوع جالب اینجاست که با وجودی که تم فینال سنفونی هشتم بتهوون در دفترهای پادداشت و تغییرات فراوانی بیدا کرده است باز در

هیچ یک از مرافق تغییر، شبیه تم سنفونی هشتاد و هشت هایین نشده است.

موضوع جالب‌تر تشابه بین سوئه اول فیناله سنفونی چهل موزار در سل مینور

و تم اول اذاسکر تزوی سنفونی پنجم بتهوون در دو مینور است.

این دو تم در نه نت اولیه باهم مشترک هستند و نکته جالب اینجاست که خود بتهوون هم این تشابه را در باغه و در دفترچه های یادداشت خود آنرا خاطر نشان ساخته است و همین موضوع خود دلیل برای اهمیت بودن شباهت این دو تم بهم میباشد. برای درک اختلاف عمیقی که بین این دو تم از حیث طرز اجرا و حالت بیان وجود دارد کافی است که هر دو سنفونی یادگات شنیده شود. سوئه اول فیناله سنفونی چهل موزار توسط ویولون اول‌ها بتحوی سریع اجرامیشود و نتهای لگانو واستاکاتوهای متناسب با آن حالتی پر جنب و جوش و شادی بخشی میدهد. اما تم اول سکر تزوی سنفونی پنجم بتهوون توسط زهی‌های بسیار بتحوی کنتری اجرا میشود و حالت عمیق و متفکرانه‌ای دارد. با این ترتیب میبینیم شباهت تنها کافی نیست و عوامل دیگری هم دخالت دارند.

اگر ما بخواهیم این طرز انتقاد و تغییر را ادامه دهیم به نکات جالبی میرسیم که بردمی آنها خالی از اعلف نیست.

مورد فست که در دنیای موسیقی کلامیک سه سنفونی وجود دارد که رابطه انسان باطیعت در آنها توصیف شده است. یکی سنفونی نهم بتهوون بنام کورال در د مینور که در آن بتهوون انسان را یعنوان یک قهرمان تصویر کرده و جدال بین ایدالیسم و سرنوشت را نشان میدهد. دیگر سنفونی هفتم شویرت بنام سنفونی بزرگ در دو ماژور که در آن رابطه رومانتیکی بین انسان و طبیعت حس میشود. سوم سنفونی اول برآمس که نظریه فرد متفکری را نسبت به سرنوشت و طبیعت نشان میدهد که ابتدا شکست میخورد اما بالاخره با نیروی تفکر و نیوخ بیدوز میشود.

حال اگر ما بدقت این سه سنفوونی را ملاحظه کنیم متوجه میشویم که سه تم شبیه بهم در فینالهای این سه سنفوونی وجود دارد.
این سه تم عبارتند از: یکی تم اصلی موومان کورال از سنفوونی نهم بتهوون در د مینور آیوس ۱۲۵:

دوم تغییر شکلی از سوزه دوم فیناله سنفوونی هفتم شوبرت در د و مینور که در ابتدای دلویمان شنیده میشود:

وسوم سوزه اول فیناله سنفوونی اول برآمس در دو مینور آیوس ۶۸.

وقتی سنفوونی برآمس برای اول اجرا شده، متوجه شاهت این تم با تم سنفوونی نهم بتهوون شدند و ناقصان برسر این موضوع سخن به برآمس تاختند اما خود برآمس معتقد بود که اگر شاهتی هم بین این دو تم موجود باشد کاملاً ظاهری بوده و از جیت هارمونی و اجرا باهم متفاوتند.

چنانکه تم سنفوونی کورال باقدرت و سرمیست از پیروزی اجراء میگردد، در حالی که تم فیناله سنفوونی هفت شوبرت بطور بیانی بیمو تو سمعت ابوا اجرا میشود و حالت بسیار شاعرانه و دروماتیکی دارد و نظریه کسی را بیان میدارد که در سراسر عمر کوتاه و پراز رنج خود چرخ زیبائی از طبیعت چیزی ندیده و حس نکرده است و تم اول فیناله سنفوونی اول برآمس تو سمعت و بولون اول ها اجرا میشود و بعد فلوت آنرا تکرار میکند و حالت بسیار متفکرانه ای دارد. باین ترتیب میبینیم این سه تم با وجود اینکه در روی کاغذ بهم شاهت زیادی دارند در موقع اجرا ایده های کاملاً متفاوتی را بیان میازند.

نتیجه ای که میخواهیم از این بحث بگیریم اینستکه نباید زیاد به تفسیرهایی که

ناقدان موسیقی درباره آثار کلاسیک مینویستند توجه کرد. چون بیشتر ناقدان به نت‌ها بیش از خود موسیقی توجه می‌کنند و ما دیدیم که شاهات تم‌ها برای اینکه یک اثر را از نظر عدم اصالت محکوم کنیم کافی نیست بلکه باید دید موسیقیدان با این تم‌چه می‌کند یا باصطلاح آنرا چطور بسط میدهد. عبارت دیگر اصالت بیش از آنکه مربوط به خود تم‌ها باشد مربوط به بسط و تغییراتی است که در آن تم‌ها از طرف آهنگ‌کار داده می‌شود.

نکاتی که در بالا ذکر شان رفت تنها مربوط به شاهات تم‌ها بود. والا ناقدان شاهات‌های دیگری نیز از نظر دیتم و هارمونی و فرم یافته‌اند که شاید بتواند بعداً بتفصیل مورد بحث قرار گیرد.

دکتر فرخ شادان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی